

Padişahın İşi Ne

— sebahattin-o · 17 Haziran 2009

Sultan Murad Han o gün bir hoştur. Telaşeli görünür. Sanki bir şeyler söylemek ister. Sonra vazgeçer.

Neşeli deseniz değil, üzüntülü deseniz hiç değil.

Veziriazam Siyavuş Paşa sorar:

- Hayrola efendim, canınızı sıkan bir şey mi var?

- Akşam garip bir rüya gördüm.

- Hayırdır inşallah?

- Hayır mı şer mi öğreneceğiz.

- Nasıl yani?

- Hazırlan, dışarı çıkıyoruz.

Ve iki molla kılığında çıkarlar yola. Görünen o ki, padişah hala gördüğü rüyanın tesirindedir ve gideceği yeri çok iyi bilir. Seri, kararlı adımlarla Beyazıt'a çıkar, döner Vefa ya, Zeyrek ten aşağılara sallanır. Unkapanı civarında soluklanır. Etrafına daha bir dikkatle bakınır. İşte tam o sırada yerde yatan bir ceset görürler. çevredekilere sorarlar;

- Kimdir bu Ahali:

- Aman hocam hiç bulaşma derler. Ayyaşın mey huşun biri işte!

- Nerden biliyorsunuz?

- Müsaade et de bilelim yani. Kırk yıllık komşumuz.

Bir başkası tafsilata girer;

- Biliyor musunuz der. Aslında iyi sanatkardır. Azaplar çarşısı nda çalışır. Nalının hasını yapar Ancak kazandıklarını içkiye, fuhuşa nerde namlı kadın varsa ona harcar. Hem şişe şişe şarap taşır evine, hem de

mimli kadın varsa takar peşine.

Hele yaşlının biri çok öfkeliidir.

- İsterseniz komşulara sorun der. Sorun bakalım onu bir cemaatte gören olmuş mu?

Hasılı, mahalleli döner ardını gider. Bizim tebdili kıyafet mollalar kalırlar mı ortada! Tam vezir de toparlanıyordur ki padişah yolunu keser:

- Nereye?

- Bilmem, bu adamdan uzak durmayı yeğlersiniz sanırım.

- Millet bu, çeker gider. Kimseye bir şey diyemem Ama biz gidemeyiz, şöyle veya böyle tebamızdır. Defnini tamamlasak gerek.

- İyi ya, saraydan birkaç hoca yollar kurtuluruz vebalden.

- Olmaz, rüyadaki hikmeti çözemedik daha.

Peki ne yapmamı emir buyurursunuz?

- Mollalığa devam Naaşı kaldırmalıyız en azından.

- Aman efendim, nasıl kaldırırız?

- Basbayağı kaldırırız işte.

- Yapmayın etmeyin sultanım, bunun yıkanması paklanması var. Tekfini, telkini

- Merak etme ben beceririm. Ama önce bir gasil hane bulmalıyız.

- Şurada bir mahalle mescidi var ama

- Olmaz, vefat eden sen olsaydın nereden kalkmak isterdin?

- Ne bileyim, Ayasofya 'dan Süleymaniye 'den, en azından Fatih Camii nden..

- Ayasofya ile Süleymaniye de devlet erkanı çoktur. Tanınmak istemem. Ama Fatih Camii ni iyi dedin.

Hadi yüklenelim

Ve gelirler camiye. Vezir sağa sola koşturur, kefen tabut bulur. Padişah bakir kazanları vurur ocağa Usulü erkanınca bir güzel yıkarlar ki naaş ayan beyan güzelleşir sanki. Bir nurdur aydınlanır alnında. Yüzü sakilere benzemez. Hem manalı bir tebessüm okunur dudaklarında .Padişahın kanı ısınmıştır bu adama, vezirin de keza Meçhul nalıncıyı kefenler, tabutlar, musalla taşına yatırırlar. Ama namaz vaktine hayli vardır daha Bir ara vezir sıkıntılı sıkıntılı yaklaşır.

- Sultanım der. Yanlış yapıyoruz galiba

- Nasıl yani?..

- Heyecana kapıldık, sorup soruşturmadan buraya getirdik cenazeyi. Kim bilir belki hanımı vardır, belki yetimleri?

- Doğru, öyle ya, neyse Sen başını bekle, ben mahalleyi dolanıp geleyim.

Vezir cüzüne, tespihine döner, padişah garip maceranın başladığı noktaya koşar.

Nitekim sorar soruşturur. Nalıncının evini bulur.

Kapıyı yaşlı bir kadın açar. Hadiseyi metanetle dinler. Sanki bu vefatı bekler gibidir.

- Hakkını helal et evladımâ der. Belli ki çok yorulmuşsun. Sonra eşiğe çöker, ellerini yumruk yapar. şakaklarına dayar Ağlar mı? Hayır. Ama gözleri kısılır, hatıralara dalar belki. Neden sonra silkinip çıkar hayal dünyasından

- Biliyor musun oğlum? diye dertli dertli söylenir

Bizim efendi bir alemdi, vesselam Akşamlara kadar nalın yapar Ama birinin elinde şarap şişesi görmesin; elindekini avucundakini verir satın alırdı. Sonra getirip dökerdi helaya!..

- Niye?

- Ümmeti Muhammed içmesin diye

- Hayret

- Sonra, malum kadınların ücretlerini öder eve getirirdi. Ben sizin zamanınızı satın aldım mı? Aldım,

derdi. Öyleyse şimdi dinleseniz gerek O çeker gider, ben menkıbeler anlatırdım onlara Mızraklı ilmihal.
Hücceti İslam okurdum

- Bak sen! Millet ne sanıyor halbuki

- Milletin ne sandığı umurunda değildi. Hoş, o hep uzak mescitlere giderdi. Öyle bir imamın arkasında durmalı ki, derdi. Tekbir alırken Kabe yi görmeli

- Öyle imam kaç tane kaldı şimdi?

- işte bu yüzden Nisancıya, Sofulara uzanırdı ya Hatta bir gün;

- Bakasın efendi dedim. Sen böyle böyle yapıyorsun ama komşular kötü belleyecek. inan cenazen kalacak ortada

- Doğru, öyle ya?

- Kimseye zahmetim olmasınâ deyip mezarını kendi kazdı bahçeye. Ama ben üsteledim. İş mezarla bitiyor mu? dedim. Seni kim yıkasın, kim kaldırsın?

- Peki o ne dedi?

- Önce uzun uzun güldü, sonra;

- Allah büyüktür hatun dedi. Hem padişahın işi ne?

Bu zatı muhterem Nalıncı Baba' dır.